

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBA BA

SAYI: 1

Çarşamba, 25 Haziran 1947

KURUŞ: 10

Küstah !

İkisi de genç, ikisi de temiz
pâk. Biri esmer, biri sarıgön.

Esmer sarısından dâvacı :

— Bana hakaret etti sayın
yargıç, bana küstah dedi!

Hâkim sordu

— Doğru mu ?..

Sarıgön genç cevap verdi :

— Hem doğru, hem değil:
Küstah dedim, ama hakaret
etmedim!

— Küstah kelimesi hakaret
değil mi ?

— Zannetmem.. Devletler a-
rasındaki siyasi edebiyatta bile
kullanılıyor!

— Nasıl ?

Suçlu delikanlı cebinden bir
gazete çıkartıp okudu :

— Amerika, Rusya'nın cevabını
küstahlık sayıyor!

Sonra, boynunu bükerek ilâ-
ve etti :

Bendeniz Amerikadan daha
müskil olmak iddiasında de-
ğilim sayın hakim...

Dâvacı genç, acele bir gülüm-
seyişle cevap verdi :

Bendeniz Rusya'dan daha
haysiyetli olmak iddiasındayım
efendim!

Kesilenler !

Nurullah Ataç, arkadaşların
gençler için bu gazetesini oku-
yordu :

Bir sabah saat 10.15 te
görmüştük elektrik kesiyordu
kesilmişti...

Bunun, düğündü ve dalgın
dalga başını sallıyarak nâzıl-
landı :

— Ne olacak bu cinayetle-
rin sonu ?.. Kesilen kesiler el..

Sululuk !

Vatan gazetesi inliyor :

[İstanbul su ihtiyacı an-
cak 1950 de tamamiyle temin olu-
nacaktır !]

Demek, suya kavuşmak için
yine yağmur duasına çıkaca-
ğız... Fakat 1950 ye kadar tam
demokrasiye kavuşmak için ne
duasına çıkmalı ?]

Biz, Terkos suyu ile, hattâ
Taşdelen suyu ile demokrasi
arasında bir münasebet bula-
madık.

Böyle sudan nüktelerin bir
adı vardır : Sululuk !

Vehbi Koç'a tehdit mektubu !

Ulus'dan :

[Şehrimiz tüccarlarıyla Vehbi Koç'a bir şantaj mektubu
göndererek 60.000 lira ıstıyın fabri üstün tağ yakalandı !]

Akbaba :

Anlaşılan şantajcı Fahri, Koç'u kurbanlık koyun sanarak
seviline fabri ortak olmak istemişse de, o Koç'u vutacağına
Koç ona bir los vururmuş !

Hakikî ve ileri demokrasi

Cumhuriyet'ten :

[Macaristanda jandarmalar halkın yüzüne dipçikle vurdular.]

Akbaba :

Elbet vururlar, şimdi orada hakikî ve ileri demokrasi var !

Fahrî Hemşerilikler

Memleket'ten :

[Büyük Millet Meclisi Başkanı Kâzım Karabekir'e Kızılcâ-
hamamı fahrî hemşeriliği verildi.]

Akbaba :

Aman Sadık Aldoğan duyumasın, o da gider, hiç olmazsa
Şengül hamamına fahrî hemşeri olmağa kalkar !

— Mukavva fiyatları yükseliyormuş...

— Elbet yükselir, hergün bir kûndura mağazası
açılıyor !

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ermenak, Süha Sağcan :

1— Ermenak Halkevinin açıl-
ıp kapatılması diğer daireler
gibi mesai takib etmektedir. Bu
Halkevinin gazete, kitap ve
mecmualarını okuyabilmek için
ne yapmalıdır ?

2 — Başbakan R. Peker bir
nutkunda :

Maaşlara yapılan zamın, memurları memnun ettiğini söy-
lüyor, eski maaşından 70 - 80
kuruş fazla bir zamana nail olan
ücretliler de bu zamandan mem-
nun oldukları mı acaba ?

3 — İkinci dünya harbinin
sulhunun imzalandığını hangi
asrda okuyabileceğiz ?

Marko Paşa :

1 — Memuriyetten istifa et-
meli !

2 — Her halde mahzun ol-
mamışlardır !

3 — « Hangi asrda okuya-
bileceğiz ? » diye sorduğumuza
göre, yirminci asrda olacak..
Yoksa insan ömrü, gelecek asır-
lardaki gazeteleri okuyabilecek
kadar uzun değildir !

Sivas, Salâhaddin Aydemir :

Sayın paşam, iyi zaman-
mıza kadar yaşatan neslinin
ne olduğunu öğrenebilir miyim ?

Marko Paşa :

London başa derf an leyen
adam yetkimen est !

Büyükcada, Candan :

Markos ! Bana e yapmak için
karpuz kabuğunun denize dü-
biesin denleyim mi ?

Marko Paşa :

Hayır Canos, bekleme !.. Bu
meyva pahalılığında, karpuz
kabuğunu denize atacak bo-
varda pek çıkmayacaktır !

İzmir, Mahmut Açıkgöz :

İstanbulda en ucuz hangi
meyva ?

Marko Paşa :

Memnu meyva arslanım !

Marko Paşa

Buhran

Kırk beş yaşında bir herif,
on dört yaşında bir kızcağızı
bıçaklayarak öldürdü. Mahke-
mede sırlarak cevap veriyor:

— Beş yıldır seviyordum!
Buhran geçiriyoruz...

Biletçisi vazifesini bırakan
bir Üsküdar tramvayında,
Umum Müdür, meşin çantayı
boynuna takıp yolculara bilet
kesti!

Buhran geçiriyoruz...

Camekânlarda elli liraya şap-
ka, yirmi beş liraya kıravat,
yedi liraya çorap satılıyor.

Birini başına, birini boynu-
na, birini ayağına takan her
orta halli memur gelecek ma-
aşa kadar oruç tutmağa mah-
kûmdur!

Buhran geçiriyoruz...

Eczanelerde bütün müstah-
zarların eski etiketleri üstüne
yeni etiketler yapışmış: iki
yüzler üç yüz, üç yüzler beş yüz.
İlaç da artık havyar ve balık
yumurtası gibi zenginlere mah-
sus!

Buhran geçiriyoruz...

Milli Eğitim Bakanlığı yarım
kalınmış mektebini tamamlamak
için sekiz bin lira bulamıyor.
Rasın Yayın Umum Müdürlüğü
Radyoevi yaptırarak için sekiz
milyon lira buluyor!

Buhran geçiriyoruz...

İhracatımız şunlar: İzmir
üzümü, Ordu fındığı, Samsun
tütünü...

İthalâtımız da şunlar: Fran-
sız lâvantası, İtalyan kıravatı,
Amerikan naylonu!

Buhran geçiriyoruz...

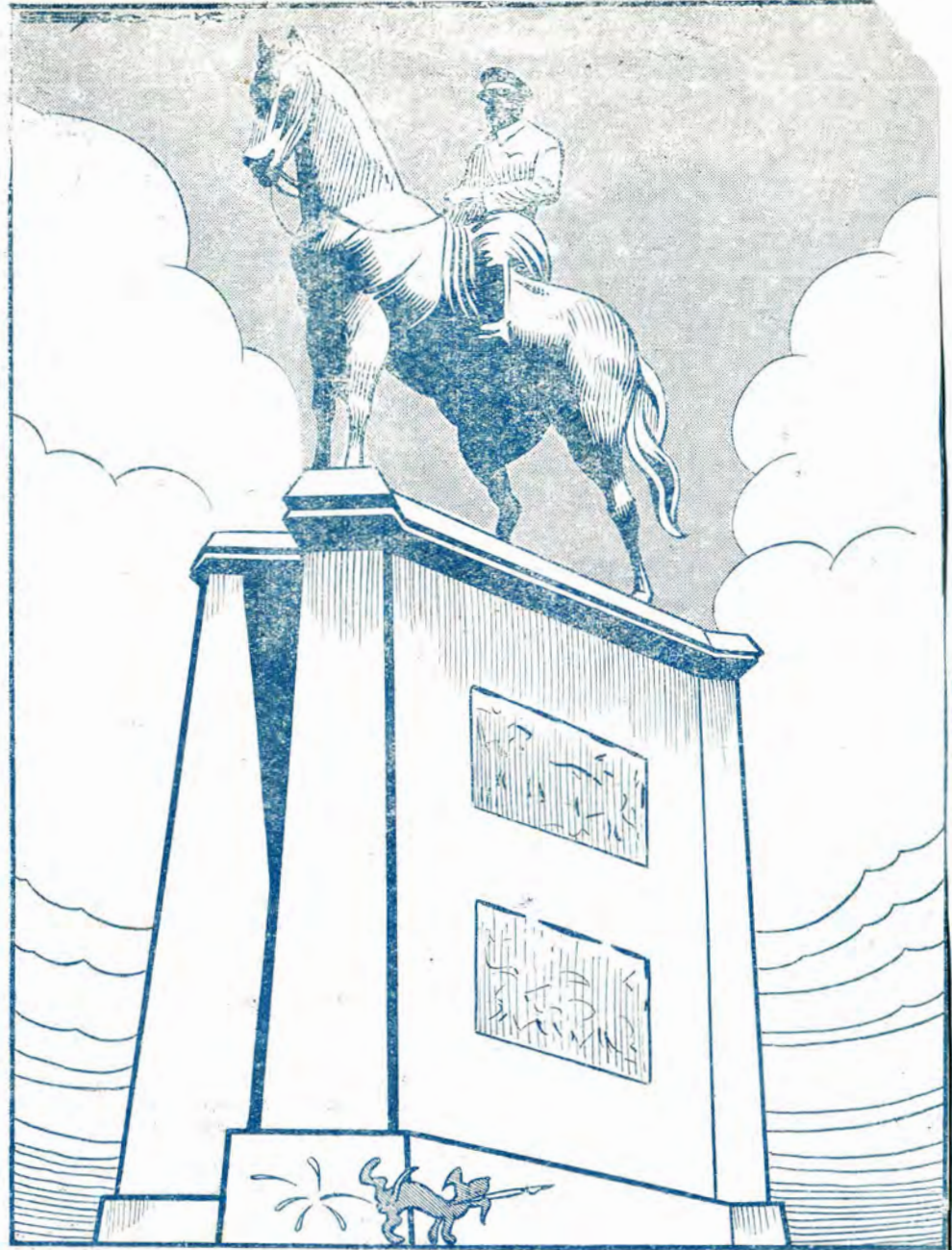
Buhran, buhran, buhran...
Ate buhran geçiriyor, Cemiyet
buhran geçiriyor, Dünya buhran
geçiriyor.

Herkesin hissesini aldığı bu
buhrandan biz de uzak kala-
mazdık elbet...

İşte, Devlet Baba kilosunu 80
kuruşluk İzmir kâğıdını 115
kuruşa yükseltti. Fizikteki şaş-
kın teraziye dönüşümüz bun-
dandır: Bütün mizah mecmua-
ları 25 kuruşa çıkarken biz 10
kuruşa indik!

Evet, biz de buhran geçiriyoruz...

Akbaba

Eceli gelen köpek!

NELER OLDU

Tırnaklar yontuldu, bilendi dişler,
Dünkü kılıbıklar, hep kazak oldu!
Bunak filozoflar, deli dervişler
Affile şartlandı, pîr-ü pâk oldu!

İftira yalanla girdi kol kola,
Çıktılar bir alı yeşilli yola,
Biri sağa çekti, öbürü sola,
Düşmanlar ayrıldı, iki şak oldu!

Erenler: «Hu» çekip sine dövdüler!
Geceye taptılar, güne sövdüler,
Şu kızıl şeytanı bile övdüler,
Hakka tükürmek de artık hak oldu!

Sarığı dolaptan çıkardı imam,
Girdi siyasete tellâkla hamam,
Ha gayret erenler, işimiz tamam!
Demokrat dedenin yüzü ak oldu!

Uzaktan duyanlar her dediğini,
Ne bilsinler onun ne yediğini?
Tefe koyup, hergün ahlâkı, dini,
Parsayı toplıyan o alçak oldu!

Zındığın rütbesi oldu velilik,
Koptu zencirinden hınzır delilik,
Atamıza söven şu yüzellilik
Kemîge dayanan son bıçak oldu!

ÇİMDİK

Kız — Sen hangi yolu tercih ediyorsun?.. Sağ mı, solu mu?..

Erkek — İkisi ortasını!..

Aksi tesadüf

KOMEDİ BİR PERDE

Şahıslar : Necmi Kodaman — Yakışıklı bir delikanlı. Muammer Filiz — Necminin en yakın arkadaşı.

(İki delikanlı, sahil gazinolarından birinde oturmuş, hem bira içiyorlar, hem konuşuyorlar.)

Necmi — Biliyor musun Muammer, küçük, minimini bir dalgınlık, insanın hayatında, bazı öyle mühim roller oynuyor. mukadderatı hiç beklenmedik bir anda öyle bir değiştiriyor ki... Sersemleyip kalıyoruz.. İşte, bu kabil bir dalgınlık, bütün saadetimi kökünden yıktı!..

Muammer — Nasıl dalgınlık?.. Yüklü bir alacağın vardı da, kim olduğunu mu unuttun?..

Necmi — Yok canım... Böyle şeyler unutulur mu hiç?..

(Ağızına kadar dolu dubleyi hiç soluk almadan boşaltarak şatalı ile mezelerde dolaşıyor.)

Necmi — Rahatımdan olalı, neşemi, saadetimi kaybedeli, bu gün tam üç ay oluyor... Ah!.. Maziyi hatırladıkça, kafamı yumruklamak ihtiyacını duyuyorum kendimde... Benim için

her şey oydu... Ondan başka, ne düşüncem vardı, ne de gallem..

Muammer — O kim?..

Necmi — Leman canım... Bana hak vermen için onu görmeni çok isterdim. Menekşe rengi gözleri ve söğüt dalı kadar kıvrak vücuduyla başımı döndürmüş, kalbimi allak bullak etmişti.

Muammer — Çok güzel bir kızdı demek?..

Necmi — Güzel de lâf mı?.. Kollarımın arasına atılıp : «sevgilim» dediği zamanlar, bir cennet âlemine kavuşmuşçasına kendimden geçtiğimi hatırlıyorum... Allahım... Ne günlerdi onlar?.. Ve küçük, minimini bir dalgınlık ikimizi de mahvetti... Perişan olduk...

Muammer — Nedir yahu iki saattir gevelediğin bu dalgınlık?

Necmi — Anlatayım... Lemanla evlenmeğe karar vermiştim. Onsuz yapamıyacağımı an-

lıyordum artık. Yalnız ve bir-birimizden ayrı yaşamamın manası yoktu. Evlenecektik.

Muammer — Güzel. Sonra?..

Necmi — Ailesi, bu evlenmeğe bir türlü razı olmuyordu. Onlara göre bon az paralı çok avara bir gençtim... Ama, bu mutaassıp aile bize vız geliyordu. Gizlice evlenmeğe karar verdik. Leman bana kaçacaktı. İki şahit buldum. Nikâh muamelesini yaptırıldı. Her şey hazır. Günü saatini tespit ettik. Bundan tam üç ay evveldi. Leman evden kaçıp saat üçte tramvay durağına gelecekti. Oradan nikâh dairesine gidecektik.

Muammer — Haydi hayırlısı. Şuna bak hele... Haberimiz bile yokken, neler becermiş?..

Necmi — Asıl facia şimdi başlıyor. O gün, ilk defa yaz saatinin tatbikine başlanmıştı. Halbuki ben o yere batası dalgınlığım yüzünden...

Muammer — Saatini bir saat ileri almayı unuttuğun?.. Böy-

lece. Len an, seni boş yere bekledikten sonra, aldatıldığını zannederek çekip gitmiştir. değil mi?..

(Necmi garsonun getirdiği dokuzuncu dubleyi yine soluk almadan midesine boşaltarak heyecanla devam eder).

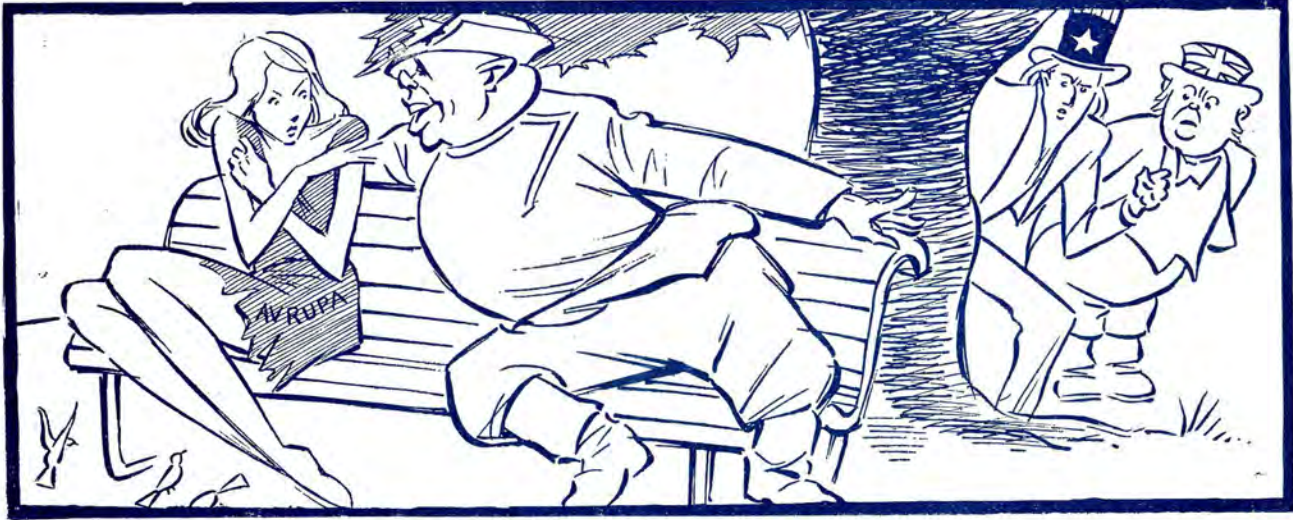
Necmi — Maalesef hayır kardeşim... Evvet, ben saatimi ileri almayı unuttuğum ama, Leman da, aynı şekilde kendi saatini ileri almayı unuttu. Anlıyor musun?.. Böylece, ikimiz de, tam üçte tramvay durağına gelmiş ve buluşmuştuk. İster istemez, nikâh dairesine gidip evlendik. İşte bütün saadetimi kökünden yıkan dalgınlık!..

K Ü M R U

Amerika — Göüyor musun, Yoldaş kadına fena bakıyor...

İngiliz — İşi azıtmaya başladı...

Amerika — Ama, ben yavaş yavaş kızıyorum!

İmzasız Mektup

«Kızının, evine ve erkeğine bağlı bir kadın olup olmadığını öğrenmek istiyorsanız, önünüzdeki perşembe günü, saat bir vapuru ile Adaya gidip, kendisini Dil gazinosuna kadar takip etmek zahmetine katlanmalısınız. Sizi, gıyaben sevdiğini ve takdir ettiğini için, bunu bildir-meyi vazife addediyorum. Saygılar...»

Rıza ışık, daktilo ile yazılan bu mektubun dalgın gözlerle uzun uzun süzmüştü. Zarfı da, kâğıdı da, tütünçülerin, büfecilerin satıldığı alelacele yerlerdi. Mektubun ifadesinde olduğu kadar, satırların dizilişinde de zevki selime benzer taraf yoktu.

«Sizi gıyaben sevdiğim ve takdir ettiğim için...» deniliyordu.

Şatafatlı ve müessir kelimelerle teferruata kaçan esbabı mucibeler gösterilmediğine göre, bu samimi ve imzasız mektup, tam manasıyla hakikati tercüme ediyor olmalıydı.

— Zaten insanın başına ne gelirse, sevenlerden ve takdir edenlerden gelir, diye Rıza dışlarının arasından mırıldanmıştı.

Eve döndüğü zaman, yemekte gizli bir dikkatle karısını tet-

kik ediyordu. Genç kadının her hareketinde, belli etmek istemediği bir heyecanın telaşı vardı sanki... Yemeğini iştahsız yiyor, hiç sebep yokken ikide bir sofradan kalkıp mutfığa gidiyor, mutfaktan gelip sofraya oturuyordu. Kafasındaki sabit fikrin testirinden başka ne olabilirdi bu?..

— Pişmanlık!.. diye Rıza kendi kendine homurdanıyordu. — Kadın milleti böyledir işte... İlk zamanlar kolaylıkla pişman olur ama, sonraları kat'iyen!

Kafasının yarısı ile böyle düşünüyordu, yarısıyla da bu düşünceyi söküp almağa uğraşıyordu. Bir buçuk senedir evliyidiler. Bu bir buçuk sene boyunca, birbirlerini hiç kınamıştılar. Karısından şüphelenmek, Rızanın aklına bile gelmemişti şimdiye kadar. Halbuki şu uğursuz mektup, hiç de hayırlı olmayan bir başlangıç müjdeliyordu.

Bereket iradesine hakim ve soğukkanlı bir adamdı. O gece, pençesinde kıvrandığı şüpheli ve ızdırabı belli etmemek için, müthiş bir kuvvet sarfetmek mecburiyetinde kalmıştı.

Kıskançlık havaya şekerler gi-

Yosun Hakkı — Kahveciliğe mi başladın ulan Mehmet? Sabıkalı Mehmet — Ne yapalım be Yosun ağabey, mahkemeler yaz tatili yapacakmış, bir ay işsiz mi kalalım!

biydi. Önce küçücük bir kıvılcım şeklinde kendini gösteriyor. Sonra, bu kıvılcım boşluğa fırlar fırlamaz, birden bire parlıyor ve bütün istikametlere doğru genişliyordu.

Fitesini gün perşembeydi. Hastalık bahanesiyle işe gitmedi. Hadiseyi yakından takip etmek lazımdı. Neticeden emin olmak için...

Kahvaltılı geç etmişlerdi zaten. Karısı, ögle yemeğine lüzum görmeyerek kadar tok olduğunu söylüyordu. Sonra giyinmek için odasına kapandı. Her bakımdan müstesna bir kadındı. O kadar müstesna idiki, o gün lâlettayın bir kadın gibi sokağa çıkarken terziye yahut dişiye gideceğini değil, şöyle biraz dolaşmak arzusunda olduğunu söylemişti.

Karısının arkasından, Rıza da derhal giyinerek sokağa fırladı.

Vapurda geç kadın orta kanaradaydı. Rıza sıcağa rağmen alt kanarada kuytu bir köşeye oturdu.

Adaya indikleri vakit, yüz metre mesafeden, karısını takibediyordu. Nihayet, gazinoda kendini göstermeyecek bir köşeye gizlenerek, gözlemeye başladı.

Yarım saat geçti. Bir saat geçti. Ne gelen vardı ne giden!.. Karısını, suç üstü yakalamak ümidiyle gelmişti buraya. Fakat, daha fazla sabretemiyecekti:

— Şimdi, beni karışında görünce, ya bayılır, yahut da ödü kopar! diye düşünerek kalktı ve kararlı adımlarla onun masasına doğru yürüdü.

Karısı, onu görünce ne bayıl-

dı ne de ayıldı. Zerre kadar hayret etmiş bile görünmüyordu.

— Bu ne küstahlık böyle?.. diye Rıza komurdu.

Karısı, dudaklarının ucunda ürperen alaylı bir tebessümle cevap verdi:

— Aynı şeyi ben de sana soracaktım!..

— Ne demek istiyorsun?.. diye Rıza sesini yükseltmişti.

Karısı halâ, aynı alaylı tebessümle gülüyordu. Ağır ağır çantasını açarak bir mektup çıkardı ve kocasına uzattı.

— Al, şunu oku!..

Rıza kaşlarını catarak okumağa başladı. Bu, kendisine gelen mektubun aynı idi.

Rıza olduğu yerde donakalmıştı. Bu çirkin oyunu, kim oynamıştı onlara?.. Her halde, kendilerini seven ve takdir eden biri değildi. Bilâkis saadetlerini kıskanan ve çekemiyen biri.

Mesele anlaşmıştı. Münakaşa etmeğe, tatsızlık çıkarmağa lüzum yoktu artık. Aralarını bozmak isteyen namussuzun cezasını Allaha havale ediyorlardı. Sonra, başbaşa ve dizdize gazinonun kuytu bir köşesine oturup, akşama kadar eğlendiler. Son vapurla eve dönerken, dünyanın en mesut karı kocasıydılar.

Eve döndükleri vakit asıl sürprizle karşılaşıyorlardı.

Asrî bir hırsız, iki imzasız mektupla onları heyecanlandırmış ve Adaya kadar sürüklediikten sonra, evlerini soyup, sovana çevirmişti.

ADNAN TAHİR

— Ooof, of l.. Bir zengin olsak da evlensek!

— Boş ver... Asıl bir zengin kadın bulsak da evlensek!

Sen Benimsin!

Yazan: SERVER BEDİ

"SEN BENİMSİN" Server Bedi'nin en güzel eseridir. Bu roman eski Akbaba'da 12 tefrika çıkmıştı. Şimdi, Akbaba, bir numaradan yeni seriye başladığından, biz de yeni okuyucularımızı mahrum etmemek için tefrikamıza baştan başlıyoruz.

O gece evde yalnızdım. Hizmetçi izinliydi. Yemeğini verdi, gitti. Ay sonu olduğu için divana uzanıp roman okumaktan başka masrafsız eğlence yoktu. Hem hazmı kolaylaştırarak, hem de çabuk uykuya geçirecek bir kitap seçtim. Duvar tarafına yastıkları yığdım ve divana uzandım. Üç satır ya okumuş, ya okumamıştım ki, tam karşımdaki lek kanadlı pencerede yumuşak bir gürültü oldu. Baktım, kocaman bilyıklı, iri mavi gözlü, bol ve uzun tüylü, sarı, tombul ve güzel bir kedi, burnunu cama dayamış, bütün dikkatle gözlerimin içine bakıyor. Boyunda mavi bir kordela var. Fakat olmasa da, onun iyi beslenmiş ve taze kucaklarda şımartılmış bir ev kedisi olduğu her halinden belli.

Ben kedileri çok sevdiğim için onlar da beni severler ve yalnız kedilere mahsus bir sezişle beni görür görmez bunu hissederler. Hiç değilse onu biraz okşamak için doğruldum ve o da maksadımı anlamış gibi, sırtını deve şeklinde kamburlaştırarak, yüzünü cama sürüp kuyruğunu sallayarak camı açmamı sabırsızlıkla bekledi.

Ben bu kadar hisli kedi görmedim. Adeta histerikti ve okşanırken baygınlıklar geçiriyor, aşkın dînleştiği anlarda kadınları hatırlatan sesler çıkarıyordu. Beni o kadar harekete getirdi ki divanın üstünde yüzü koyun yatarak onunla cilveleşmeye başladım. Burnumu kanatlarımla ve aklımdan ısıtıyor, çenemi yalıyor, başını pırtılamaya yakasından içeriye sokmaya çalışıyor ve fısılasız kediçe şarkılar söylüyordu.

Kısa bir zamanda onu o kadar sevdim ki sahibi çıkarsa vermemeye ve gizlemeye ah-dettim. Bizim sokaktaki kedilerin hepsini tanırım. Bu çapkın ya başka bir sokakın kedisidir veya bizim sokaka yeni gelmiştir. Hizmetçi üç gün evvel bitişik apartmana bir baba ile kızının taşındığını söy-

lüyordu. Bu onların kedisi olabilir; fakat kimin olursa olsun, birbirimizden o kadar hoşlandık ki onu benim elimden zor alırlar.

Kucagında uyumağa başlamıştım. Daşını okşarken ona bir isim arıyordum. Sanki aradığına bulursam mülkiyetim tamamlanmış olacaktı. Sarman, Zerren, Altıntop, Yumak, Yumuk filân gibi klâsik isimleri birer birer reddettikten sonra onlardan daha mânâsız şeyler düşünüyordum.

Kapı çaldı.

Kediyi aramağa geldiklerine hükmederek hemen hayvanı hizmetçinin odasına kapam ve kapıyı açtım. Tahminimde yanılmamışım. İhtiyar ve tombalak bir kadın, beni görür görmez:

— Sarmuş nerede? diye sordu.

— Sarmuş nedir? Evvelâ sen kimsin, ne istiyorsun, onu söyle.

— Ben bitişik apartmana yeni taşınan kiracıların hizmetçisiyim. Sarmuş küçük hanımın kedisi. Denin sizin pencereye geldi.

— Hal. Gördüm. Bir kedi gelip gitti.

— Gülli mi? Nereye gitti?

— Ben kitap okuyordum. Nereye gideceğini kendisine soramadım!

Horoz ötmeden evvel kanadlarını çırpar gibi tombalak kadının iki elini kalçalarına vurarak:

— Eyvahlar olsun! dedi, küçük hanım çıldırır Nereye gitti Sarmuş acaba? Buraların yabancıdır. Kaybolmasın.

— Kaybolmaz, kaybolmaz.

Tam bu sırada, Sarmuş içeriği odadan bir çığlık basırdı mı?

— Tombalak kadın bağırıyor!

— Hah! Sarmuşun sesi bu. İçeride. Neden yalan söylüyorsunuz, ayıp değil mi?

Ben kedi bir daha bağırırsa duyulmasın diye sesimi yükselterek ve kelimelerin arasına fâsıla vermiyerek:

— Sen kendini bir hocaya okut, kadın! dedim, hayali sesler duyuyorsun. Burada kedi filân yok. Hem bilir misin ki ben ev

hayvanlarından nefet ederim. Bugüne kadar eve kedi, köpek sokmadım. Kendiliğinden gelirse pataklar ve kovarım.

Tombalak kadın biraz evvel duyduğu sesin hatırasını zihninde tazeliyormuş gibi, gözlerinde, içeriye dönük bir dikkatin parlaklığıyla yemini bastı:

— Vallahi Sarmuş burada. Küçük hanıma haber vereyim. Kedimizi çağırın. Küçük hanım karakollara kadar gidecek, karışmam bak. Vebalı boynuna.

Tombalak kadın bir koşu gitti. Ben Sarmuş neselesinin sarpa saracağını andığım için, usulca kapıyı açtım. Arka odasında, ayakta ve hareketsiz düşünmeye başladım. Kimsenin kedisini zaptetmeye hakkım yoktu. Fakat bizim menleketinde kedi çalmak eski bir gelenektir. Benim de üç kedimi çaldılar. Hukuk meznânı olduğum halde hiçbir şey yapamadım. Karakollar, azılı kaatiller, hırsızlar ve yankesicilerle uğraşırken başlama bir de kedi meselesi anaak isteniyorlar. Hakları da var. Her kedinin arkasına bir polis hariyesi takacak ağdılar ya!.. Hem ne Sarmuşun oturacağı evi tayıp etmek hakkı elbette kendisine aittir. Nedence hoşlanırsa orada kalır. Benden hoşlanmıyorsa da eminim. Hizmetçinin odasına koşarak, beni görünce sırtüstü yatıp aşkane narlılar çıkarmaya başlayan masafirimne sordum:

— Değil mi Sarmuş?

Ve karnım, boynumu, kulaklarımın arkasını gıcıklatmaya başladım. Aman efendim, gör-seniz, ne cilveler!.. Sanki doğuğündenberi tanıyor; öyle keyifleniyor, öyle tatlı sesler çıkarıyor, yüzüne öyle baygın gözlerle bakıyor ki, tombalak hizmetçi onu benden ayırsa hali harap olur. Daha yolda giderken Sarmuş o karnıyı boğar. Bakın şimdi de..

Kapı yine çaldı. Hizmetçinin bu sefer yanına bir polis alıp geldiğini ve evi aratmağa teşebbüs edeceğini anladım. Sarmuşu gardioba koyup kilitledim.

Kaşlarını çatarak artık bir kedi münakaşasına tahammülüm olmadığını evvelâ tavırlarımla anlatmak için öfkeli bir eda ile kapıyı açtım. Bu sefer gelen ne tombalak hizmetçi, ne de polistti. Bu sefer gelen başka ve daha güzel bir sarımsu: Yirmi yaşlarında, sarışın, eski nikel yirmi beş kuruşluklar kadar iri mavi gözlü, küçükük burunlu ve incecik dudaklı, hârika nevinden güzel bir genç kız.

Leni gördüğü heyecanla bitirerek sordu:

— Sarmuşunu vermiyeyek misiniz?

— Affedersiniz... Siz bende olan şeylerin hepsini isteyebilirsiniz. Veririm. Hatta Sarmuştan daha kıymetli de olsa veriririm. Fakat bende olmayan şeyi size nasıl verebilirim?

Kız bir yumruğunu havada sallayıp bir ayağını yere vurarak:

— Size inanmıyorum! dedi.

— Öyleyse eve girin, berta-rafi, köşe bucağı arayın.

— Evde sizden başka kimse yok mu?

— Hayır. Hizmetçi iznili. Ben yalnızım.

— Nasıl girerim?

— Ben sizi yer miyim siz çok garip bir kızaınız, Sarmuş hanım.

— Benim adım Sarmuş değil.

— Kedinizi pencerede gördüm. Çok güzeldi Sarmuş. Siz ona o kadar benziyorsunuz ki, tıpkısı. Onun tüylerinin sarı ipek rengi tıpkı sizin saçlarınız. İri mavi gözler aynı.

— Alay etmeyiniz. Bana Sarmuşu vermezseniz çok fena olur. Ben onu deli gibi severim.

(Arkası var)

ABONE ŞARTLARI

Türkiye: Yıllığı 500. altı aylığı 250 kuruş.

Yabancı: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş.

Adres: Akbaba Ankara cad.

No.: 47 — İstanbul

Telefon: 22:29

Sahibi: Yusuf Ziya Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Adnan Tahir Güntan

— Bühraneddin Matbaası —

dünya karikatürleri

İtfaiyenin aşkı!
— Fransız karikatürü —

— Karıcığım, iki dak kamız kaldı, müsaade edersen biraz da ben konuşayım!
— Amerikan karikatürü —

Bu kızı hizmetçi diye tuttuk ama, galiba biz ona hizmet edeceğiz!
— Fransız karikatürü —

Erkek — Size verecek güzel bir gençliğim yok ama elli gram tereyağım var!
— İtalyan karikatürü —

— Yün bulmakta siz de güçlük çekiyor musunuz?
— Hayır, hiç!..
— İngiliz karikatürü —

— Sen neye kaçmıyorsun?
— Ben evliyim!
— Fransız karikatürü —

— İdman olarak ne yapıyorsunuz?
— Gündüzleri birkaç tramvaya binıyorum!..
— Fransız karikatürü —